

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5Nt/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011315
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8717011315.1

Uznesenie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Boženy Budziňákovej a Ľudmily Vallušovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2018, v trestnej veci odsúdeného H. F., A.. XX.XX.XXXX Q. O., S. W. Q. D. - A. T. XX/XXX, okres Kežmarok, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku z a m i e t a návrh ods. H. F., A.. XX.XX.XXXX Q. O. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad, pod sp. zn. 6T 3/2014,

p r e t o ž e

nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený H. F. podal dňa 23.11.2018 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 6T 3/2014, ktorý odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní nebol v prípravnom konaní prítomný pri výsluchu poškodenej O. E. a že v tom čase nemal ešte ustanoveného obhajcu, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 213 Trestného poriadku a tým, že opätovným výsluchom poškodenej O. E. by tak mohlo dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci napriek tomu, že v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine.

Súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného H. F., prečítaním podstatného obsahu trestného spisu OS Poprad, sp. zn. 5Nt 17/2017, trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 3/2014, najmä rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 3/2014 zo dňa 10.02.2014, právoplatného dňom 10.02.2014 a podstatného obsahu vyšetrovacieho spisu OR PZ, OKP Poprad, ČVS:ORP-579/1-OVK-PP-2013 a zistil nasledovné.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 3/2014 zo dňa 10.02.2014 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona a za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom mu bola zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T 61/2013 zo dňa 20.06.2013, právoplatný dňom 20.06.2013 uložený mu podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona a iné vo výmere 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10.02.2014, čo do výroku o vine vzhľadom nato, že odsúdený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2014 urobil vyhlásenie, že je vinný a vzhľadom nato, že súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10.02.2014 aj čo do výroku o treste vzhľadom nato, že odsúdený i prokurátor sa po vyhlásení predmetného rozsudku vzdali práva podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok.

Odsúdený pri svojom výsluchu pred súdom konajúcim o jeho návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že na návrhu na povolenie obnovy konania trvá, rovnako tak i na opätovnom výsluchu

poškodenej O. E. a na konfrontácii s poškodenou, ktorá v pôvodnom konaní nepovedala „to čo mala uviesť“ a že tieto dôkazy mu môžu zmierniť pôvodne uložený trest odňatia slobody.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku vyplýva, že pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v jednotlivých odsekoch tohto ustanovenia a súčasne musia byť dodržané aj dve podmienky - musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a musia tieto skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodne právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou súdu je objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla je ho potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz je dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom.

Z návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania i z jeho výpovede na verejnom zasadnutí vyplynulo, že odsúdený je síce osobou oprávnenou na podanie návrhu, ale v jeho návrhu alebo v jeho výpovedi však nie sú obsiahnuté žiadne nové dôkazy či skutočnosti, ktoré by v pôvodnom konaní neboli súdu známe alebo ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu a preto návrh odsúdeného H. F. na povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 6T 3/2014 zamietol, nezistiac žiadne podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Odsúdený sa domáhal obnovy konania len cez opätovný výsluch poškodenej O. E., resp. cez konfrontáciu s poškodenou O. E. s poukazom nato, že v prípravnom konaní nebol prítomný pri jej výsluchu, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 213 Trestného poriadku, keďže v tom čase nemal zvoleného obhajcu a ani mu obhajca ustanovený nebol a tým došlo aj k porušeniu práva na plné uplatňovanie jeho práv ako jednej z procesných strán.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejme, že poškodená O. E. bola vypočutá v prípravnom konaní dňa 25.06.2013 a len za prítomnosti sociálneho kurátora, bez prítomnosti obžalovaného, ktorý v tom čase nemal ani zvoleného ani ustanoveného obhajcu, pretože v tom čase u odsúdeného neexistovali dôvody nutnej obhajoby v zmysle ustanovenia § 37 alebo § 40 Trestného poriadku.

Odsúdený bol však s vyšetrovacím spisom a teda aj so samotnou zápisnicou o výsluchu poškodenej O. E. zo dňa 25.06.2013 a už aj za prítomnosti ustanoveného obhajcu oboznámený dňa 03.12.2013, pričom ani odsúdený a ani ustanovený obhajca žiadne návrhy na doplnenie dokazovania predovšetkým vo vzťahu k opätovnému výsluchu poškodenej O. E. nemali.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva aj to, že v čase prvého výsluchu odsúdeného v procesnom postavení obvinenej osoby dňa 25.06.2013 neexistovali dôvody nutnej obhajoby, tie vznikli až pri druhom výsluchu odsúdeného zo dňa 03.12.2013, kedy už pri jeho výpovedi bol prítomný ustanovený obhajca U. Q. O., substitučne zastúpený Mgr. U. P. i to, že ani odsúdený ani ustanovený obhajca nežiadali byť prítomní ďalších procesných úkonov vykonávaných v tejto trestnej veci.

Podľa § 213 ods. 1 Trestného poriadku policajt môže /nie musí/ povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky. Postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu.

Z uvedeného je teda zrejme, že i súčasný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania spočíval výlučne v tom, aby súd opätovne vypočul ako svedka O. E., ktorá bola v prípravnom konaní riadne a zákonne poučená a ktorej totožnosť a existencia bola známa aj konajúcemu súdu, ktorý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2014 prijal obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku a ktorý už ďalšie dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine nevykonal v zmysle ustanovenia § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Odsúdený H. F. vyhlásením o vine sa sám pripravil o možnosť výsluchu poškodenej O. E., keď po zákonom poučení urobil vyhlásenie o vine po tom, čo bol súdom súčasne poučený aj o právnych následkoch takéhoto poučenia v zmysle ustanovenia § 257 ods. 2 Trestného poriadku, čím sa žiadnym relevantným spôsobom nemôže u odsúdeného dosiahnuť miernejší trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom konaní sp. zn. 6T 3/2014.

Odsúdenému bol v pôvodnom konaní prvostupňovým súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 199 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 7 rokov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom mu bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 61/2013 zo dňa 20.06.2013, právoplatný dňom 20.06.2013 uložený mu podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona a iné vo výmere 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa ustanovenia § 199 ods. 2 Trestného zákona je možné páchatelovi takéhoto trestného činu uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 až 15 rokov.

Z uvedeného je zrejme, že odsúdenému bol uložený zákonný trest odňatia slobody, navyše aj preto, že mu bol uložený tento trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov ako trest súhrnný a na samej spodnej hranici trestnej sadzby určenej ustanovením § 199 ods. 2 Trestného zákona.

Pôvodný rozsudok síce neobsahuje odôvodnenie v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku vzhľadom nato, že obžalovaný a prokurátor sa po jeho vyhlásení vzdali práva podať odvolanie, v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku nie je možné relevantným spôsobom odôvodniť tvrdenie odsúdeného o uložení prísneho trestu odňatia slobody bez spojenia so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, ku ktorým by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a práve naopak, súd konajúci o povolenie návrhu na obnovu konania z lustrácie a odpisu registra trestov zistil, že osoba odsúdeného bola pred pôvodným odsúdením 15-krát právoplatne odsúdená za rôznu trestnú činnosť aj násilného charakteru, čo svedčí skôr o uložení mierneho než prísneho trestu odňatia slobody aj vzhľadom k závažnosti činu i vzhľadom k pomerom odsúdeného H. F., pôvodne uložený trest odňatia slobody nie je tak ani v zrejmom rozpore s účelom trestu v zmysle zásad uvedených v § 34 Trestného zákona a výlučne len výsluchom poškodenej O. E. by odsúdený zníženie trestu nedosiahol.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že odsúdený sa už po druhýkrát domáha obnovy konania v pôvodnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 6T 3/2014, pričom vždy ako dôvod - nový dôkaz a novú skutočnosť uvádza len opätovný výsluch poškodenej O. E., ktorá podľa neho buď klamala alebo nepovedala pravdu, čo nemôže byť dôvodom, pre ktorý by súd mohol a musel povoliť obnovu konania v zmysle ustanovenia § 400 ods. 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Sťažnosť má odkladný účinok.